

عنوان مقاله:

طرح واره های متنی در ساخت شکل جدیدی از رمان در داستان با رویکرد شعرشناسی شناختی (تحلیل اثری از ابراهیم گلستان)

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 46، شماره 4 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

لیلا صادقی - دانشجوی دکتری زبان شناسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

رمان در داستان ژانری است که در آن داستان های کوتاه یک مجموعه به شیوه های متفاوت با یکدیگر در ارتباط قرار می گیرند و با اسم ها و طبقه بندی های متفاوتی حدودا از 1914 شکل گرفته، اما در ایران از 1348 با مجموعه داستان آذر، ماه آخر پاییز آغاز به حیات می کند و سپس نوعی جدید در این ژانر به نام داستان کلان با مجموعه داستان شکار سایه شکل می گیرد. موضوع این پژوهش ارایه تعریفی از داستان کلان به عنوان ژانری فرعی از رمان در داستان است که به ساختارهای طرح واره ای مشابه موجود در داستان های متفاوت یک اثر گفته می شود و از پیرامتن اثر به متن داستان های متفاوت منتقل شده، در نتیجه به واسطه بازسازی طرح واره ای و ارایه چیدمان متنی خاص باعث انسجامی زیرساختی در کل و ایجاد داستانی کلان ناشی از مجموع کل داستان های اثر می شود.

کلمات کلیدی:

داستان کلان، رمان در داستان، پیرامتن، طرح واره، ابراهیم گلستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/631220>

